Paměti Františka Veleckého (1929) čp. 82 z období před koncem II. světové války

Když se blížil konec války, stahovalo se německé vojsko z území Bílých Karpat, konkrétně ze Strání. Vojsko bylo doprovázeno tankem, který se v Šumicích na několik dní (asi tři dny) postavil pod lípu u Šojdrové kovárny. Koně německých vojáků byly ustájeny taky na dolním konci dědiny **u Jaroša Veleckého**. Kromě tanku jelo s vojskem i vozidlo plné střeliva, to garážovalo u nás (Veleckých čp. 82). Pamatuju si, že každý večer, co Němci byli v dědině, jezdili s tankem na ,,Hájek", kde hlídkovali. Po asi třech dnech německé vojsko odjelo směrem na Rudice.

Taky si pamatuju příhodu s rumunskými vojáky. Ti ukradli při pobytu v obci jednom Šumičanovi hodinky. Velitel Rumunů nařídil, aby se všichni vojáci postavili do řady a začal vyšetřovat, který voják hodinky ukradl. Pamatuju, že velitel se opíral o sukovicu (čagan). Hodinky se našli a zloděj byl sukoviců řádně vyprovozený.

Rumunští vojáci se u nás doma stravovali, ale když jsme zjistili, že kradou jídlo, tak jsme jim už najest nedali. Jednůc jsem za vojákem, co kradl u nás ve stodole, vyběhl s vidlemi. Až s odstupem let jsem si uvědomil, jak málo stačilo, aby mě voják zastřelil. Vojáci kradli hlavně jídlo (sádlo), ale třeba i baterky.

František Dvořák (bydlel vedle inseminačky) byl při odsunu vojsk zvědavý, jak daleko jsou od Šumic ruští vojáci. Dal si proto na záda pro maskování keř a plazil se přes sad (v místě dnešního družstva). Ale netušil, že v tomto místě Němci mají zakopané dělo, u kterého samozřejmě hlídkovali. Pana Dvořáka Němci chytli a chtěli ho na německém velitelství, které bylo u Jančářů na dolním konci před vraty, zastřelit. Antoním Jančář uměl německy a obhajoval Františka Dvořáka, že to je obyčejný člověk nikoliv špion. Němci Dvořáka nakonec zásluhou A. Jančáře nechali bez trestu smrti.

Paměti zaznamenal vnuk Martin Velecký



dolní konec 1950